Bilgisayar Görmesi Ders 7:KORELASYON VE İKİ BOYUTLU DÖNÜŞÜMLER

Dr. Öğr. Üyesi Serap ÇAKAR

Korelasyon bir görüntüde bilinen bir şeklin varlığını tespit etmek için kullanılır. Bir görüntüde arama yapan bu yaklaşımın birçok dezavantajı vardır. Nadiren görüntüdeki nesnenin yönü ve gerçek boyutu bilinebilir. Ayrıca, bunlar bir nesne için bilinse bile bütün nesneler için tutarlı olması çok zordur.

Sabit bir kamera kullanan bir bisküvi üreticisi bir tepsideki iyi biçimli yuvarlak bisküvilerin sayısını template eşlemesi ile sayabilir. Bununla birlikte eğer görev, sonar bir görüntüdeki batık bir gemiyi aramak ise korelasyon kullanmak için en iyi yöntem olmayacaktır.

Klasik korelasyon template'in ortalamasını ve altındaki görüntünün ortalamasını göz önünde bulundurur. Sabit bir görüntüde örneğin görüntü boyunca sabit bir aydınlık ve piksel değerlerinin dağılımının sabit olduğu görüntüde korelasyon aşağıda gösterilen teknikteki gibi konvolüsyon olarak basitleştirilebilir.

 Korelasyon template eşlemesinin nerede olduğunu bulmak için kullanılır,

 Eğer N x M'lik bir görüntü l(X, Y) ile ve n x m'lik bir template t(i,j) ile gösteriliyorsa;

$$corr(X) = \sum_{i=0}^{N-1} \sum_{j=0}^{N-1} t(i,j) - I(X+i,Y+j)^{2}$$

$$= \sum_{i=0}^{N-1} \sum_{j=0}^{N-1} t(i,j)^{2} - 2t(i,j)I(X+i,Y+j) + I(X+i,Y+j)^{2}$$

$$= \sum_{i=0}^{N-1} \sum_{j=0}^{N-1} t(i,j)^{2} - 2\sum_{i=0}^{N-1} \sum_{j=0}^{N-1} t(i,j)I(X+i,Y+j) + \sum_{i=0}^{N-1} \sum_{j=0}^{N-1} I(X+i,Y+j)^{2}$$

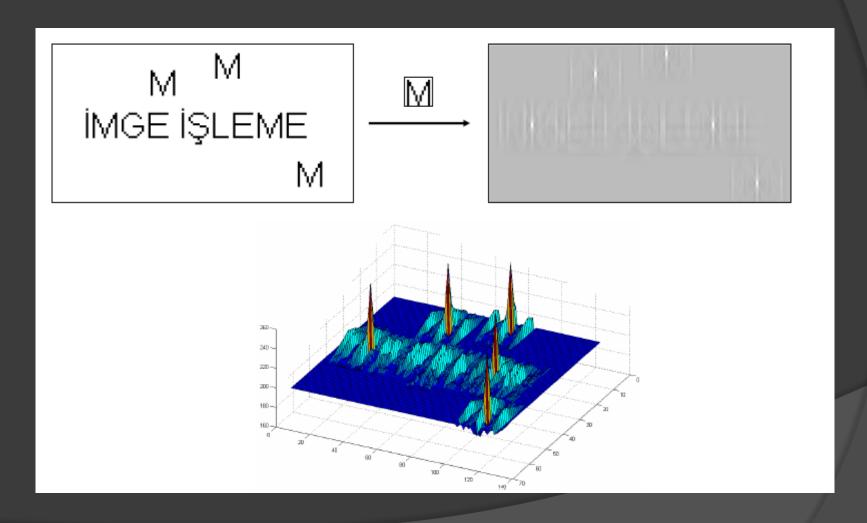
$$A \qquad B \qquad C$$

A görüntü boyunca sabittir, dolayısı ile ihmal edilebilir. B, t ile l'nın konvolüsyonudur. Eğer görüntünün ortalama ışık yoğunluğu sabit ise C sabittir.

Bu, çarpma, kare alma ve toplama içeren korelasyonu çarpma ve toplama içeren konvolüsyon olarak azaltır. Böylece, eğer ışık yoğunluğu görüntü boyunca sabit ise korelasyon yerine konvolüsyon kullanmaya değer.

Matlab

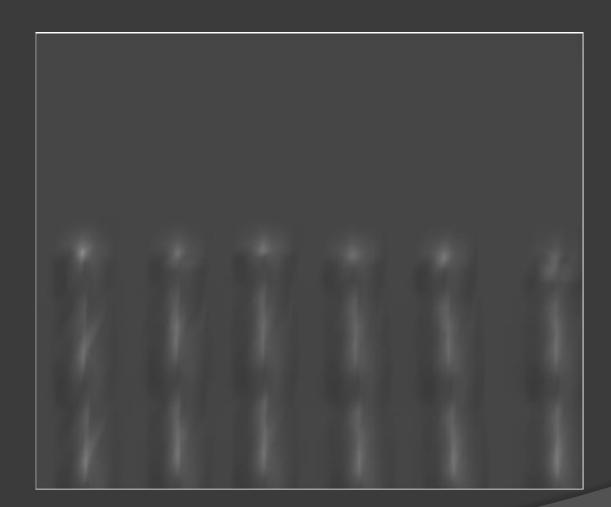
- C = CONV2(A,B); %konvolüsyon
- R = CORR2(A,B); %korelasyon

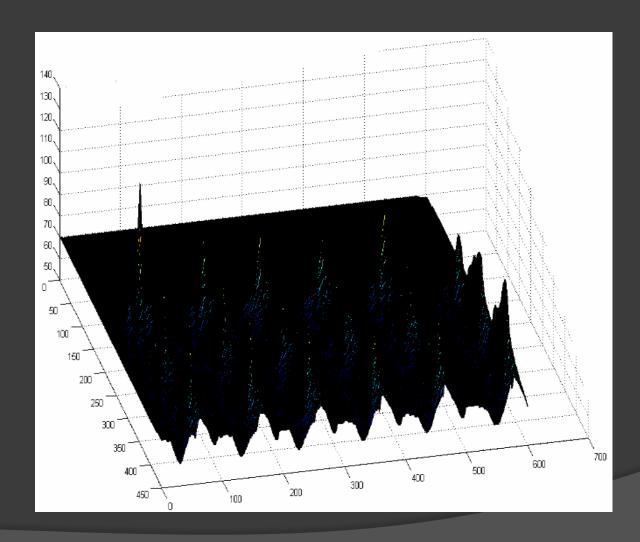

Sağlam matkap ucu

Elde edilen korelasyon görüntüsü

Elde edilen korelasyon yüzeyi

Bir görüntüyü yaklaştırmak, uzaklaştırmak, döndürmek, ötelemek genellikle faydalıdır. Bu operasyonlar Bilgisayar Grafiklerinde ve çoğu matematiği kapsayan grafik tekslerinde çok yaygındır. Bununla birlikte Bilgisayar grafikleri dönüşümleri iki boyutlu nesne koordinatlarından yeni iki boyutlu nesne koordinatları oluşturur. Örneğin eğer (x', y') yeni koordinatlar ve (x, y) orijinal koordinatlar ise (x', y') = f(x, y) eşlemesi oluşturulur.

Bu, görüntü işlemede tatmin edici bir yaklaşım değildir. Görüntü işlemede x, y ve x', y' değerleri tamsayı değerlerdir. Bütün x ve y değerleri için tanımlanmış olan f fonksiyonu, bütün x' ve y' değerleri için tanımlanmamış olabilir. f'in F olarak adlandırılan kayıplı ters dönüşümünü hesaplamak gerekir. Böylece yeni görüntüdeki her bir piksel için eski görüntüden gelen bir yoğunluk değeri tanımlanır.

İki problem ile karşılaşılır;

1. $0 \le x \le N-1$, $0 \le y \le M-1$ değer aralığı F fonksiyonu ile adreslemek için yeterli genişlikte olmayabilir. Örneğin bir görüntü merkez pikseli etrafında 90 derece döndürüldüğünde eğer görüntü 1:1 oranında değilse, görüntünün bir kısmı ekranın altında ve üstünde gözükmeyecektir ve yeni görüntü ekran için yeterli genişlikte olmayacaktır.

2. Her (x', y') pozisyonu için (x, y)
pozisyonu haricinde yeni grilik
seviyelerine ihtiyaç duyulur. Böylece
yeni dizi pozisyonu veren bir fonksiyona
ve eski diziye ihtiyaç duyulur.

I(x, y) = F(eski görüntü, x', y')

f'(x',y')'nün (x',y') tamsayı çiftini vermesi olası olmadığından eski görüntünün bir arguman olarak verilmesi gerekir. Üretilen x ve y değerlerinin basitçe yuvarlanması veya f'(x',y') pozisyonu etrafındaki piksellerin ortalaması kullanılabilir. Grafikteki matris yöntemini kullanmak hala mümkündür. Orijinal piksel pozisyonunun hesaplanması için sonuç piksel pozisyonuna ters dönüşüm uygulanabilir.

 x yönünde sx ile ve y yönünde sy ile ölçekleme (yaklaştırma ve uzaklaştırmaya denktir)

$$(x',y',1)=(x,y,1)0 \quad sy \quad 0 \\ 0 \quad 0 \quad 1$$

 x yönünde tx ile ve y yönünde ty ile öteleme (kamerayı sağa, sola, yukarı ve aşağı çevirmeye denktir)

$$(x',y',1)=(x,y,1)0 1 0 0 -tx - ty 1$$

 Bir görüntüyü saat yönünün tersinde döndürme

$$(x',y',1)=(x,y,1)\sin\alpha \quad \cos\alpha \quad 0$$

$$0 \quad 0 \quad 1$$

Bir görüntüyü yatay yönde germe

$$(x',y',1)=(x,y,1)\alpha 1 0 0 0 0 0 1$$

Bir görüntüyü dikey yönde germe

$$(x',y',1)=(x,y,1)0 \quad 1 \quad 0 \\ 0 \quad 0 \quad 1$$

Ters Dönüşümler

 x yönünde sx ile ve y yönünde sy ile ölçekleme (yaklaştırma ve uzaklaştırmaya denktir).

Ters Dönüşümler

 x yönünde tx ile ve y yönünde ty ile öteleme (kamerayı sağa, sola, yukarı ve aşağı çevirmeye denktir)

$$(x,y,1)=(x,y,1)0 \quad 1 \quad 0 \\ tx \quad ty \quad 1$$

Ters Dönüşümler

 Bir görüntüyü saat yönünde döndürme.
 Bu dönme orijini normal grafik orijini olarak kabul eder ve yeni görüntü eski görüntünün α ile saat yönünde döndürülmüş halidir.

$$(x,y,1)=(x,y,1)-sin\alpha cos 0$$

$$0$$

Geometrik Dönüşümler

Bu dönüşümler dönüşüm matrislerinin çarpılması ile ve görüntüye uygulanması ile kombine edilebilir.

Matlab'de örnekler

im=imread('C:\lena512.JPG');

Ölçekleme

tform = maketform('affine', [0.5 0 0; 0 0.5 0; 0 0 1]); imt = imtransform(im, tform);

Döndürme

tform = maketform('affine', $[\cos(0.52) - \sin(0.52) \ 0; \sin(0.52)$ $\cos(0.52) \ 0; \ 0 \ 0 \ 1]);$

imt = imtransform(im, tform);

imshow(imt);

Matlab'de örnekler

im=imread('C:\lena512.JPG');

Yatay yönde germe

tform = maketform('affine', [1 0 0; 0.3 1 0; 0 0 1]); imt = imtransform(im, tform);

Dikey yönde germe

tform = maketform('affine', [1 0.3 0; 0 1 0; 0 0 1]); imt = imtransform(im, tform);

imshow(imt);

Matlab'de örnekler

- Aynalama
- L1=flipIr(im);
- L2=flipud(im);

Renkli resim için aynalama

```
I = imread('onion.png');
I2 = flipdim(I ,2); %# horizontal flip
I3 = flipdim(I ,1); %# vertical flip
I4 = flipdim(I3,2); %# horizontal+vertical flip
subplot(2,2,1), imshow(I) subplot(2,2,2), imshow(I2)
subplot(2,2,3), imshow(I3) subplot(2,2,4), imshow(I4)
```

